

september 1982

FRAM KAMERATER

INNHOOLD:

Leder	s	3
Sommarleirane -82 -ei forløpig oppsummering.....	s	6
Åpne studier i P 14 i høst	s	9
Planen i høst - er den ditt ansvar?....	s	10
Klassekampen med Trondheimsstoff.....	s	11
Nye bøker fra Oktober	s	12
Sikkerhetsarbeidet i støpeskjeen ?.....	s	13
Nye former for faglig kamp?.....	s	16
21. august -82	s	17
FK-redaksjonen oppfordrer.....	s	18
<i>Er det det viktigste arbeidet vårt?</i>	s.	19

Frist for innlevering av innlegg til FK:

Oktober-nr: onsdag 15.9

November - nr: Onsdag 13.10

NB! Alle innlegg skal være maskinskrevet

De kan leveres på Oktober.

socialisme-diskusjonen: fra det allmene til det særegne.

Overskrifta på denne lederen peker på et problem vi har som skal diskutere sosialismen ut fra norsk virkelighet: Vi mangler egen erfaring. Vi har aldri opplevd sosialismen. Vi har aldri forstått konkret hva det er snakk om. Dette er jo sjølsagt helt naturlig—men, om vi ikke blir klar over denne svakheten og begynner å grave oss litt ned i de særegne forholda ved sosialismen i ulike land, er jeg redd vi blir sittende fast i allmene idealistiske forestillinger. I den kommende sosialismediskusjonen oppfordrer jeg derfor folk til å bli flinke til å konkretisere teoriene sine, finne eksempler fra norsk historie, virkelighet eller andre land som har gjennomført sosialistiske revolusjoner. Bare på den måten kan høstens sosialismediskusjon bli spennende, allsidig og stimulerende på fantasien.

Etter den sosialistiske revolusjonen står arbeiderklassen og deres mestretrener og framskredne å del, parti, overfor den enorme oppgaven og å lede forandringa av samfunnet fra det gamle til det nye. Bare tenk på hvor ulike oppgaver og problemer vi da blir stilt overfor i ulike land. Tre eks. fra virkeligheten:

Da kineserne starta sin bygging av sosialismen var 90% bønder.

Da partiet i Jugoslavia i 1946 sto foran denne enorme oppgaven, var 67% bønder.—Den dagen vi starter bygginga av sosialismen i Norge er under 8% bønder!

Dette er bare et eks. som viser de store forskjellene i økonomisk politisk og kulturell utvikling. For å konkretisere litt av hva jeg tenker på skal jeg gi noen eks. på motsigelser vi står overfor og som må takles på sin spesielle måte.

A. Forholdet mellom basis og overbygning.-----

Marxismen har oppdaget den grunnleggende sammenhengen mellom utviklinga av basis og overbygning. Utviklinga av basis vil føre til at også overbygninga endres—og t: enbestemt basis hører en bestemt overbygning. Dette er allment riktig. Industrialisering, kollektivisering, avskaffelse av små-eiendoms etc. skaper nye "samfunnsmessige bevissthetsformer". (Marx: Kritikk av den politiske økonomien.)

Men, hvor lang tid tar det før massene begynner å få sosialistiske "bevissthetsformer"? Dette kan bare behandles særegent for de ulike landa. To eks.: Den kinesiske bonde som flytter inn til byen og begynner i den sosialistiske industri bedriften henger enda lenge igjen i tankene fra det gamle bondesamfunnet. Han vil fortsatt være

Overtroisk, tenke på familien frem-
for arbeiderkollektivet etc. Kan-
skje han, for å bli "populær"-later
som om han er sosialist?.

Et annet eks. I Jugoslavia har
"arbeiderstyrte" bedrifter hatt
store problemer med at arbeiderne
stjeler fra jobben. Motsigelsen med
løn individet/familien og kollek-
tivet står fortsatt slik for mange
Jugoslaviske arbeidere, at familien
først-så fabrikk.

Eks. skal vise at utviklinga av å
den sosialistiske bevisstheten er
en langvarig prosess som massene
ikke får straks det skjer endring
i basis. Kanskje undervurderer vi
hvor seiglivet, tradisjoner, ~~tekn~~
ideer og kultur er? Men, det er
også klart at i et sosialistisk
Norge vil den kulturelle ~~marxi~~og
politiske nivået være høyere enn
i disse landa. Men-hva vil være
problemet for oss?

Er noen problem knyttet til motsig-
elsen mellom plan og marked.

Under kapitalismen har folket
vent seg til en besett levelform.
De skal ha et rikt vareutvalg,
kunne velge, gå i ulike butikker,
pynte seg, ha sin særegne livsstil
etc. Hva skjer når vi etter revolu-
sjonen prøver å bryte med dette?
St. store ressurser kan ikke leng-
re brukes på all verdens varer,
reklame, forbruksvarer. Større del
av verdi skapinga må brukes til
investeringer, skole, helse etc.

Kanskje kommer det også
restriksjoner på importen og det

blir vanskelig å få tak i bildeler,
kaffe, te, leketøy til unger etc.
Hva viser erfaringene fra andre land
Jo, at det opprettes undergrunnsmarkeder
Smugling, svartebørs, valutatasvindel
etc.

Dette har også noe med hvor fort
massenes tenkning kan endres. Kineser-
ne innser i dag at de ikke kan
neglisjere forbruksvareindustrien
slik de har gjort i mange år. I Øst-
Europa løser de motsigelsen med
makt, hemmelig politi, privilegier for
de utvalgte. I Jugoslavia finnes det
i dag enorme private markeder-helt
utafor den vanlige, kontrollerte øko-
nomien.

For et sosialistisk Norge, tror jeg
den langvarige fasen med kapitalist-
isk vareproduksjon, har skapt ganske
djupe vaner. Dette vil sette grenser
for hvor fort folk er villige til å
endre produksjonen. Dette er forhold
partiet må analysere og ha ei gjen-
nomtenkt linje i forhold til. Her nyt-
ter det ikke med kopier fra andre
land eller bruk av allmene modeller.

C. Hvem skal bestemme på fabrikk?

Er ikke dette klart? Skal ikke ar-
beiderne bestemme? Jeg tror ikke
problemet er så enkelt. Ta et eks. fra
Kina. Massene av arbeidskraft til
industrien kom fra landsbygda. De var
nesten analfabeter, hadde ingen skol-
ering i politisk økonomi, hang fort-
satt igjen i familie- og landsbygd-
tenkning. Skulle slike arbeidere ha
lik stemmerett med kader som har
vært trene i industriell produksjon
og sosialistisk teori i mange år?

live om disse arbeiderne fikk flertallet med seg på å øke lønningene og ta kortere arbeidsdag. Eller om de fikk vedtatt slutt på politiske studier?

To eks. fra Jugoslavia. Her styres i dag alle vareproduksjon og tjenesteyting av arbeiderrådet. Et eks. fra Universitetet i Beograd: Det påstås her at det tekniske personalet fikk nedstemt forskernes forslag om å ~~xxxxxxx~~ bruke mer til forskning. Men, er vaskepersonale og vaktmester kompetent i slike spørsmål?—Arbeiderne på en ~~xxxxxx~~ fabrikk i Jugoslavia nekte å følge ledelsens forslag om å bygge 5.000 boliger i Algeri. Arbeiderne gikk mot både ledelse, parti og fagforeningsledere. Kanskje hadde de rett. Kanskje dette var eks. på område hvor de virkelig visste hva de gjorde?

Man- jeg tror det er rein idealisme å innbille seg at alle spørsmål kan løses gjennom flertallsvedtak. På mange områder og i lang tid må partiet få fullmakter fra arbeiderklassen til å velge veien. Men-hvor går grensene? Hvor ligger farene for maktmissbruk?

D. Særegne sterke sider og svake sider ved sosialistisk oppbygging i Norge.

Til slutt skal jeg bare peke på noen **særegenheter** ved Norge under sosialismen i forhold til landa som har gjennomført sosialistiske revolusjoner til nå:

Sterke sider:

- Økonomisk høyt utvikla-lite småproduksjon.
- Sterk samfunnsmessig bevisshet i arbeiderklassen-lite metafysikk.
- Nasjonalt og kulturelt homogent land. Bare en sterk religion. Bare to nasjonaliteter, to språk. (I det siste har vi fått innvandrere, men likevel)
- Nokså samla og klassebevisst arbeiderklasse.

Svake sider:

- Økonomisk meget avhengig av utland. Innfører matkorn, sukker, kaffe, tekstiler, viktige industrielle råvarer, maskiner, biler etc.
  - Sterkt utvikla vareøkonomi og har satt djupe spor av "penge-vareforhold" mellom folk. ~~Knik~~ Mange har fått "gode vaner"—er lite i stand til å tåle enklere liv.
  - Sterkt borgerskap med et nett av bånd til resten av folket.
- Dette er særegenheter som blir vilkårlig prege den spesielle byggingen av den norske sosialismen.

Leif.

sommarleirane -82, ei foreløpig oppsummering

Når dette skrives er sommarleirane i Trøndelag avslutta, alle unntatt Saltöya-leiren. Og det er på tide å oppsumere.

Først litt omkring kvar leir:

Vandreleiren i Nord-Trøndelag blei misslukka. For det første var det det gjort for dårleg førebuingarbeid. M.a. var ikkje ledelsen klar når leiren skulle starte, Ruta var ikkje gådd opp, leirplassane var ikkje blinka ut, osv. I tillegg slo det til med regn og tåke som ingen ende tok. Under desse forholda gjekk mesteparten av tida med til å halde seg varm, tørr og i live, og det politiske utbyttet deretter. Leiren måtte avsluttast ein dag tidlegare enn planlagt. Men uansett vær, det må oppsummerast at det var forberedelsane som svikta. Dårleg sommarvær er ikkje noko nytt i Trøndelag, og ein må legge opp marsjruta med tanke på det, m.a. med mogleiheit for å bruke hytter og søtrer.

Vandreleiren i Femundsmarka gjekk i lett og fint terrenge. Været var på vår side. Leiren var betre førebudd, teknisk og politisk, og deltakarane var bra fornøgd med det poliske innhaldet.

Stasjonsleiren på Sund. Først må ein seie noko om staden. Vi hadde hørt masse positivt om Sund på førehand, men vi blei likevel positivt overraska. Der er komfort som på eit hotell, med enkla/doble rom til alle, tekjökken i kvar etage, TV-stue, og likeleg med opphaldsrom. Auditorium og klasserom står til vår disposisjon, godt egna for innledningar, plenumssamlingar og seminar. Idelle forhold for barn, inne-børnehage i tillegg til stort utareal ute med lite trafikk. Tre velsmakande måltid blir servert av betjeninga på skolen. I tillegg må ein ta

med eit innendørs basseng og gymsal står til disposisjon. Under 100 meter nedfor skolen ligg sjøen med fine bademuligheter. I tillegg etter mitt skjønn det mest idelle vi kan finne som stasjonære leire i årss framover; her ligg forholda både for politikk og ferie. Vi satsar sterkt på å ha leir her neste sommar.

Prisen er over prisen på førehand. Men kr. 600,- for overnatting, opplegg og mat frå mandag til fredag, er ikkje noko dyrare enn annan form for ferie, snarare tvert i mot.

Hovedtemaet på leirane var "Utviklinga i 3. verden og Europa mellom supermaktene". På mange måtar eit nytt tema, i den forstand at få av oss sat inne med tilstrekkeleg kunnskap om desse forholda. Derfor blei det for dei fleste deltakarar meir læring enn avklaring av poliske linjer.

Kva lærte vi så ? Nokre stikkord:

- kløfta mellom rike og fattige land aukar. Ætadig større del av befolkninga bur i desse fattige landa, i dag 75 %, i år 2000: 80 %. Dette pga den imperialistiske utbyttinga.
- Undertrykkinga avler motstand, økonomisk, millitær og politisk. Særskilt gjekk vi inn på den økonomiske kampen landa i den 3. verden fører gjennom kampen for "Ny økonomisk verdensordning". Her blei det diskutert mange spørsmål: - er NÖV gjennomførleg innafor imperialismen sine rammer?, er NÖV ein farbar veg for den 3. verden ?, eller er det eit feilspor ?, Kan vi støtte NÖV, eller kun deler av NÖV. Eks: kva skal vi seie til kravet frå 3. verden om å slippe deira varer fritt inn på markeda i i-landa. Andre spm: - er 3. verden hoveddrivkrafta i v erdensrevulusjonen?, - er det ei kraft i frammgang/tilbakegang ? - er arbeiderklassen i i-landa med på utbyttinga av befolkninga i u-landa.

Mange spørsmål blei reist, og det blei gjeve få eintydige svar. Men ein ting trur eg dei aller fleste leirdeltakarar var einige om: -at vi ikkje har tilstrekkeleg forståelse for betydninga av den kampen som føres frå den 3. verden sin side; hoveddrivkrafta i kampen mot imperialismen.

Den andre delen av temaet, Europa mellom supermaktene, analyserte utviklinga av dei økonomiske forandringane i 1. og 2. verden:

USA's fortsatte tilbakegang, Europa'som har vokse seg like sterk som USA, målt i BNP, og Sovjet som relativt har styrka sin økonomi, og som no åpnar eit stort marked i øst, noko som trekker europeisk kapital til seg som ein magnet. (Gassledningsavtalen, m.a.)

Diskusjonane på dette temaet gjekk på: 1. klargjering av dei øk. endringane, størelse/omfang ol. Her var det manglar i vår kunnskap. 2.-kva politiske endringar kan vi vente , som følge av endringane i den økonomiske basisen. To syn stod opp mot kvarandre: Europa får ei sjølstendig stilling, men enno ilang tid knytta til USA.

Det andre synet: Europa er på rask veg inn under Sovjets innflytelsesfære, noko som viser seg på det økonomiske, det politiske og på det militære området.

Alt i alt, eit leirtema med store krav til kunnskaper og følgjeleg, eit tema med masse lærerrikt materiale om utviklinga i den imperialistiske verden, om utarminga av den 3. verden og om kampen mot imperialismen. Etter mitt syn eit tema som går inn som ei nødvendig ramme omkring den store sosialismediskusjonen.

Det politiske utbyttet blei hemma av at temaet blei seint klargjort og dermed vanskeleg for folk å forberede seg. Uessuten mangla det ein begrunnelse for å ta opp nettopp dette temaet, kva skal vi bruke det til osv: dette står kanskje klarare for deltakarane etter åreiren, men det er opplagt nødvendig å ha dette klart på førehand, som ei motivering for å studere og løyse politiske motsetningar, -ei motivering for å drive diskusjonen framover. Til neste år må temaet klargjerast og "markedsførast" på ein annan og bedre måte enn i år. Det ertross alt det politiske temaet som må vere hovedelementet i mobiliseringa til leirane.

Til slutt eit par ord om oppslutninga om leirane. Med ein Saltöya-leir som er like stor i år som i fjor, har vi ca 20 % større leirdeltakesle i år i fht -81. Den same positive tendensen gjeld for leirane på Östlandet.

Likevel kan vi slå fast at fleirtalet av våre medlemmer ikkje drar på leir, heller ikkje på helgaleiren på Saltöya. Det er ei oppgave for oss å endre på dette til neste år.

AA.

KAMFRATER: Det innlegget dere ikke turde holde/
det det ikke ble tid til/ det dere
brant inne med fordi dere satt hjemme -
Redaksjonen oppfordrer dere til å sende
innlegget til FK så vi får fulgt opp
diskusjonene fra sommerleirene.

Åpne studier i P-14 i høst

Studieplanene for P-14 er ikke helt klare enda-men for at folk skal kunne forberede seg skal vi gå igjennom planene.

1.SKOLERING AV INTERNASJONAL KADER.

Partiets internasjonale utvalg planlegger å starte en møteserie fra c.a.I.Oktober.Målet med serien er å skolere folk i den internasjonale situasjonen.Det er et stort behov for aktivister i solidaritetsorganisasjonene.Her trenger vi folk som veit mest mulig om situasjonen i verden-og som er istand til å støtte en organisasjon ei tid,men også istand til å skifte over til en annen solidaritetsorganisasjon når verdens situasjonen forandrer seg.Møtene vil ta for seg:

-Midt-Østen

-Kampuchea/Sør-Øst-Asia.

-Afganistan

-3.verdenteorien m.m.Vi jobber for å få de mest skolerte folk på området slik at vi virkelig kan lære noe.

Vi oppfordrer folk til å delta på hele serien -for å få en mer allsidig skolering i verdenssituasjonen.

En god ide er om lage oppfordrer folk til å melde seg på slik at de kan få sine egne internasjonallister!

Møtene vil trolig bli ukentlig-på fast dag.Løpeseddel om møte blir sendt ut så snart serien er klar.

2.MØTER I POLITISK ØKONOMI.

I vår lovte vi å kjøre en møteserie på politisk økonomi i høsten.I.bok i Kapitalenserien kommer etter planen i November

I forbindelse med dette vil vi kjøre en serie om Vareprodukt

Det er enda uklart om dette blir i Desember eller Januar.Mer mere annonsering seinere.

DS/AT

PLANEN I HØST. ER DEN DITT ANSVAR ?

Planen i høst, et ledd i partiplanen fram til landsmøtet.

Det er ikke nok å ha en plan, det holder heller ikke at det er et styre som kjenner til/planen. Hvert medlem må kjenne til den og aktivt delta forberedelser, delta i diskusjonene, påta seg ansvaret for deler av den og være med på å sikre at de forskjellige delene blir gjennomført innen fristene.

Styret har oversikt over detaljene og tidsfristene og er pålagt å legge disse fram for medlemmene.

Kort skissert hvilke planer partiet har i høst.

Beretningsdiskusjonen nomineringer og valg av delegat fram til mitten av okt.

Det er spesielt i forbindelse med beretningsdiskusjonene alle kamerater har anledning og plikt til å drive diskusjonene om en del viktige politiske møtsegelser som står her i distriktet videre, og sjøl ta standpkt. i disse spm.

Med gode og grundige diskusjoner og vedtak i avdelinga kan årsmøtet fatte vedtak og ta tiltak som er i samsvar med den politiske og organisatoriske situasjonen i partiet.

Det er sendt ut en instruks og et direktiv om s-arbeid. Styret har oversikten over innholdet og gjennomføringa av dette.

Studier på sosialismen. Studiemateriell og problemstillinger i ... , julle. Se leder i dette FK. Studiene skal gjennomføres i siste halvdel av okt. og nov.

Klassekampen. Det er laget ei målsetting for ab.verving. La den ikke "råtne" i en skuff. Folk fortjener å få Klassekampen i postkassa hver dag. Kampanja går fram til 1.nov.

Notatet om: "Partiets innretning nå arbeiderklassen" i TF, august. DS/au foreslår at det brukes som tilleggsmateriale til Beretningsdiskusjonen i forbindelse med spm. om høyre og venstre. DS/au har bedt SK om at det pålagte møtet om notatet i høst blir utsatt, da det er nok saker på dagsorden.

Lykke til, Tordis

VEDLEGG TIL FK

Retningslinjer og kriterier
for nominering til nytt
distriktsstyre.

RETNINGSLINJER OG KRITERIER FOR NOMINERING TIL DS

Alle avdelinger skal om kort tid nominere kandidater til nytt distriktsstyre. Styret må før møtet sørge for å få inn forslag fra medlemmene i avdelinga slik at diskusjonen om de aktuelle kan forberedes skikkelig. Avdelingsmøtet må vurder disse opp mot hverandre - evt. foreslå andre, for til slutt å komme fram til ei nummerert innstilling på kandidater fra avdelinga. Alle avdelinger skal levere rapport om nomineringa. Rapporten skal inneholde: Fullt navn og yrke på de kandidatene som er vurdert, innstillinga som avdelinga kom fram til, kort referat fra diskusjonen som lå til grunn for innstillinga.

Det er anledning til å nominere folk en kjenner utenfor avdelinga. Disse nomineringene skal ikke diskutere i avdeling., men vedlegges rapporten som personlig forslag. Slike forslag skal skrives på egne ark, og det skal gå klart fram at dette er personlige forslag som ikke er diskutert i avdelinga.

Det må arbeides for at et klart flertall i ledelsen er arbeidere, dvs. sikre så langt vi kan at ledelsen har et proletarisk klassegrunnlag. Deretter må vi sørge for at ledelsen er mest mulig allsidig - ved å få fram bønder, fiskere, kvinner og kandidater med spesielle erfaringsgrunnlag. Videre bør vi legge vekt på å nominere medlemmer som har vist og viser omsorg for partiet si utvikling, trass problemer og motgang. Dette gjelder både eksternt og internt. Vi må finne fram til kandidater som har stått for et framgangsrikt massearbeid ved å føre partiet sin paroler ut i livet. Dessuten er det viktig å finne fram til kandidater som har vist initiativ og sjølstendighet i indre organisatorisk arbeid i partiet. Til slutt vil jeg minne om at ledelsen må være en ledelse med mest mulig erfaring fra klassekampen, samtidig som vi må ha evne til å forfremme de nye aktivistene, de som har vokst fram gjennom det politiske arbeidet i denne perioden. Helt til slutt: Det må også legges vekt på en sammensetting av DS som gir en best mulig arbeidskapasitet. Ved siden av å være et politisk ledende organ, må DS også ha mulighet til å sette linjer/tiltak ut i livet. Dette forutsetter at kamerater som velges inn har mulighet til å gjøre både en politisk og en arbeidsmessig innsats i organet. Når dette er sagt: Ver dristig - og nominer mange!

Kriterier for vurdering av kandidater.

1. POLITISK OG IDEOLOGISK NIVÅ

Kjennskap til og vilje til å studere de grunnleggende prinsippene i marxismen-leninismen. Studier av den konkrete situasjonen. Evnen til, på dette grunnlaget å vurdere strategisk og taktisk med det for øye å styrke partiet og forberede seg på revolusjon. Evne til sjelstendig og kritisk tenking. Evne til å anvende ei kommunistisk masselinje.

2. KLASSESTANDPUNKTET.

Det må legges vekt på å finne fram til kandidater med et mest mulig rotfesta proletarisk klassestandpunkt. Kandidater som i teori og praksis har forstått nødvendigheten av at partiet innretter arbeidet på proletariatet sine interesser. Andre saker som avspeiler klassestandpunktet: utviklinga av offerviljen, evnen til å leve enkelt og kjempe hardt.

3. LOJALITET TIL PARTIET.

Vi bør legge vekt på å finne kandidater som har vist omtanke for å bevare og styrke partiet, kandidater som holder på partidisiplin og -normer ved å slåss mot oppløsning og liberalisme. Lojalitet er ikke det samme som usjelstendig etterploring. Men det er illojalt å la være å respektere vedtak når man er uenig, samtidig som man lar være å slåss for å få vedtaket omgjort. Kandidatene sitt syn på og praktisk forhold til den demokratiske sentralismen må vurderes.

4. MASSELINJA INTERNT OG EKSTERNT.

Legg vekt på kandidatene sin vilje/evne til å undersøke, utvikle politisk og vise omsorg for medlemmer som trenger hjelp. -Har kandidatene solide røtter i massene, - og forståelse for å mobilisere massene rundt partiet?

5. KRITIKK/SJØLKRIKTIKK.

Evnen til å ta sjølkritikk og korrigere egne feil. Evne til å reise kritikk på en

kameratslig måte på saker som har betydning for partiet sitt arbeid og politiske linje.

6. DISKVALIFISERENDE EGENSKAPER

Fraksjonisme, illojalitet, undergraving av partidisiplinen, alkoholmisbruk o.l.

Hensikten med dette er ikke å finne fram til perfekte kandidater - de fins ikke! De forskjellige kandidatene vil ha sin styrke i forhold til ulike kriterier. Det viktige blir å finne fram til kandidater med brei variasjon i styrke og kvalitet.

6

Skrevet på oppdrag fra DS-au: GRO

klassekampen med Trondheims-stoff.

Som dere kanskje har sett av KK, er det kommet Trondheimsstoff i avisa igjen. Undertegnede vil i framtidaprøve å gjøre en innsats på området. Jeg har imidlertid full jobb, og innsatsen vil få sin begrensning. For å unngå idealistiske forventninger og mye mas, vil jeg bruke TF-1, Lasso til å klargjøre hva jeg kan/ikke kan påta meg:

Problemet mitt er først og fremst å få laga "hastestoff". Dette fordi tida mi er begrensa og fordi aktuelt stoff kan bli uaktuelt på vei til Oslo. Mye kan ordnes på annen måte ved at folk sjøl ringer stoffet ned til sentralredaksjonen (02-67 49 90 - spør etter vaksjefen).

Er stoffet ditt spesielt viktig, kan sentralredaksjonen forespørres om di vil sende folk oppover til å dekke viktige nyheter, avsløringer som krever en del graving, omfattende reportasjer osv. De er dessuten proffe folk som kan fikse mye stoff over telefonen.

Jeg kommer først og fremst til å konsentrere meg om stoff som kan lages over en viss tid; intervjuer, forhåndsamtaler av arrangementer og en del reportasjer. Tips og ideer er jeg takknemlig for. Du kan sende dem til KK-Trondheim, Prinsens g 14.

Bruk bare privattelefon i NODSFALL!!!

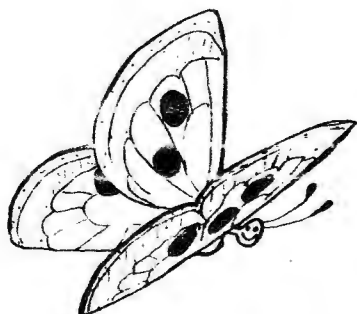
NB! Jeg kan aldri garantere at KK tar inn stoffet, men kan gjøre mitt beste for å presse på.

Inga

NYE BØKER FRA OKTOBER

**TRON ØGRIM: den vestlige maoismens
samenbrudd, og krisa i AKP(m-l)**

En kritisk gjennomgang av de vestlige m-l-partiene som dukket opp på slutten av 60-åra på grunnlag av kultur-revolusjonen i Kina. Samt en analyse av hvorfor AKP(m-l) har klart seg bedre gjennom krisa enn de andre m-l-partiene i vesten.

ca kr 65.-

kommer ca 15. juni

PÅL STEIGAN: svar på tittale

Pål Steigan svarer på kritikk og angrep som er blitt rettet mot sentrale deler av den marxist-leninistiske teorien fra partimedlemmer, og utenfra.

ca kr 60.-

kommer ca 10. juni

**finnes det noen som ikke har lest
disse to bøkene?**

Sikkerhetsarbeidet i støpeskjeen?

I den framlagte beretninga fra DS heter det på s.27: "Vi vil likevel peke på at det i dag står motsigelser i hvordan vi skal kombinere legalt og illegalt arbeid. Flere hevder at vi ikke har funnet en riktig form som passer til vårt særegne form for langvarig borgerlig demokratiske forhold."

Hvilke motsigelser er det på forholdet mellom legalt og illegalt arbeid? Hva er en riktig form for s-arbeid under våre forhold? Jeg skal i det følgende forsøke å bidra med noen synspunkter på disse spørsmåla.

Kombinere legalt med illegalt arbeid.

Dette er en av særegenhetene ved et kommunistisk parti og enhver revolusjonær bevegelse. I prinsipp-programmet uttrykker vi det slik, s.124 punkt d): "Ope og hemmeleg arbeid" : "Under kapitalismen må kommunistane alltid vere budde på valdelig undertrykking og krig. AKP har plikt til å vere førebudd.... Derfor er det eit prinsipp at de viktigste delene av partiorganisasjonen skal vere løynde for klassefienden... Samstundes må AKP (m-l) bruke så mange måter som råd for å spreie revolusjonær politikk blant massene...."

I korthet betyr dette at vi skal eksponere politikken maksimalt og organisasjonen minimalt. For å få dette til er vi nødt til å anvende det dialektiske forholdet mellom illegalt og legalt arbeid. Under våre forhold spesielt forutsetter et godt illegalt arbeid at vi bruker alle tilgjengelige legale kamp og agitasjonsmetoder.

Hva er organisasjonen vår? Ofte tenker vi primært på organisasjon som summen av enkelt individer og vi har derfor i s-politikken vært mer opptatt av den enkelte kameratens sikkerhet enn sikringa av organisasjonen. Men det sier seg sjøl at for å spre og agitere politikken, så trenger vi folk, levende mennesker og ikke en postkasse og et postordrefirma. Mange kamerater må derfor i større eller mindre grad bli eksponert det er ikke til å unngå. Det viktigste i vårt s-arbeid må derfor være å skjule organisasjonen, dvs. ledelsen, lagsstrukturen, forbindelseslinjene, rutiner, navn, møtesteder osv. osv.

Dette er langt fra uproblematisk. En del kamerater har hevda at lagsstrukturen er for snever og virker hemmende på såvel diskusjoene som demokratiet i partiet. Botemidlet mot dette skal så være større kontakt på tvers av laga, bl.a. fellesmøter. Jeg skal ikke underslå behovet for debattforum og skoleringsstilbud i parti regi. Det har da også virkelig

blomstra opp her i distriktet i den seinere tida med studiesenteret P 14, kaderskoleringskurs osv., alt sammen vel og bra. Men jeg vil likevel trekke fram ei prinsipiell innvending, ei begrensning og et faremoment ved denne aktiviteten.

Jeg ser det som en klar svekking av det kommunistiske partiet om lagas sentrale rolle skulle svekkes. Laga må være sentra for utvikling av diskusjoner og politiske linjer. Ei oppmyking eller svekking av lagstrukturen ville etter min oppfatning svekke den demokratiske sentralismen og som jeg seinere vil påpeke sikkerheten.

Dokka kurs, P14, sommerleire osv vil ikke kunne omfatte alle om vi ønsker å ta sikkerheten alvorlig. Noen må holde seg borte. Hvis tyngdepunktet av skolering og interessante diskusjoner flyttes ut av laga og lagsdiskusjonene som en følge av det tørker ut, vil dette ramme disse kameratene spesielt hardt og bidra sterkt til politisk degenerering. Brukes derimot tilbudet som inspirasjonskilde bl.a. til å føre diskusjonene videre innafor laga, samtidig som det treffes særskilte studie-tiltak overfor de som "holdes utafor", er det utmerka. Til nå synes jeg dette problemet er via for liten oppmerksomhet.

Faren med det tverrlaglige ellår åpne studieopplegget er at det kan blottlegge store deler av organisasjonen for en infiltratør. Ved f. eks. at kameratene bruker slike møter til å kontakte lagskamerater, gi fra seg lagspapirer/intern blader, gjøre avtaler osv. Vi må i alle sammenhenger være opptatt av å skjule hvem som er i samme lag, hvilket lag vi tilhører, hvem vi tror sitter i DS (utenom talsmenna) osv.

Arbeid under langvarig borgerlig demokrati.

Dette har vært en forsømt diskusjon. Den skulle bl.a. ha vært tatt mer alvorlig da det første k-direktivet kom for noen år sia. Dette direktivet blei i hovedsak godt mottatt av medlemmene. En del kritiske røster stilte seg skeptiske til om den strategiske målsetninga var rikjig og om direktivet var gjennomførbart. Mange vil i dag gi disse kritikerne rett. Vanskene med å gjennomføre direktivet, krisa i partiet og utviklinga av klassekampen bidrar til det. Jeg skal ikke her og nå ta stilling til om direktivet var et avvik, men isteden peke på de store problemene vi har med denne typen arbeid og som kritikerne må ta med i betraktninga.

Problemet var og er at utviklinga av en konsekvent s-politikk for en revolusjonær organisasjon innafor et relativt stabilt borgerlig demokrati som vårt aldri har vært gjort tidligere i historia.

Ganske betegnende var det at litteraturen som blei anbefalt da det første direktivet kom, var et lite utdrag fra Pol Pots bok om Kampuchea. Noe kan vi sjølsagt lære, men mest slående er vel likevel fbrskjellen mellom revolusjonært arbeid i Kampuchea og Norge. Vårt erfaringsmateriale bygger ellers i hovedsak på kommunistenes konspirative og illegale arbeid i tsarens Russland og i fra motstandskampen under siste verdenskrig. Igjen et sprang.

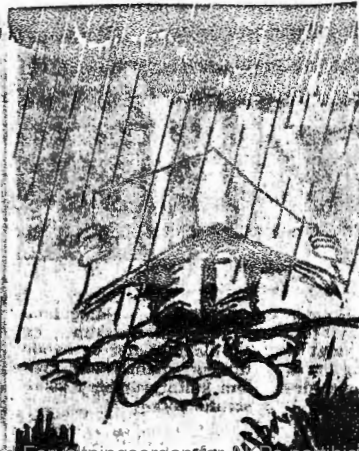
Vi er nødt til å utvikle vår egen politikk og det betyr at vi er nødt til å forsøke oss fram, prøve og feile, oppsumere og lære av feila. Sjølsagt må vi forsøke å minimalisere feila ved å være så nøkterne og vitenskaplige som mulig. Likevel tror jeg ikke det er til å unngå at våre første skritt bærer preg av å være utvikla ved et skrivebord. Vi kunne sjølsagt ha gått mer forsiktig fram, men hva er perspektivet vårt? Verden er svanger med krig, tida er m.a.o. ikke vår beste venn. I det hele tatt vil vår s-politikk til enhver tid måtte knyttes nært til en konkret analyse av verdenssituasjonen. Dette er spørsmål det vil stå strid om. Debatten om s-politikk vil tjene på at kameratene trakk inn dette perspektivet.

En del av kritikerne av linjene for s-arbeid tar etter min oppfatning ikke tilstrekkelig hensyn til dette perspektivet. Ofte er de heller ikke villig til å innse følgende:

- 1) Vårt s-arbeid betyr at vi er nødt til å ofre noe av vår eksterne eksistens i dag for et mer strategisk og (mulig) langsiktig perspektiv. Det nytter ikke alltid å få både i pose og sekk.
- 2) Dette langsiktige og strategiske arbeidet under våre forhold må vi i all hovedsak sjøl gå i spissen for å utvikle. Det vil ta tid og krever særegen rettleiing og særegne tiltak.

Jeg håper med dette innlegget å "røyke" ut oppfatninger og motsigelser såvel i fra DS kamerater som resten av partiet. S-debatten er for viktig til å drukne i den store sosialisme diskusjonen.

- Oleanna

nye former for faglig kamp?

Tirsdag 24.8 gjennomførte TMV-arbeiderne en spesiell faglig "aksjon". Etter arbeidstid jobba de en time gratis for Akergruppen. Verdier på 50-100.000 ble gitt av arbeiderne til Fred Olsen et.co. Så vidt jeg forstår begrunner partikammeratene på fabrikkens ledelsen med at de på den måten viser "vilje til å forsvare arbeidsplassen". Men-slik ble aksjonen tolket av Adresseavisen: "Lens de ansatte ved de fleste steder klodder å gå til arbeidsnedleggelse og streik for å protestere mot dette og hint som de er uenige i, går alle ansatte, både arbeidere og funksjonærer ved TMV, til en motsatt aksjon i dag." Bedriftsledelsen ga også aksjonen ros.

Freitag 27/8 legger vi i avisa i et stort oppløst opplag at arbeiderne på Lade Metall har jobba 6-700 timer gratis overtid i sommer. Vierne fikk verdier på opp til 1 mill. fra arbeiderne.

a. Hvorfor kommer slike aksjoner?

Slike aksjoner kan bare komme i arbeidere. Arbeiderklassen har to veier å gå: Enten stole på borgerkapet, stramme inn livreidne og "gjøre sitt". Eller styrke den politiske og økonomiske kampen. Etter min mening er begge disse aksjonene eksempel på det ~~riktig~~ første. Kommunistene som støtter slike aksjoner gjør

alvorlige høyrefeil. Dersom dette blir linja, vil arbeiderklassen bli satt årtider tilbake. La oss se på virkningene:

b. Økonomiske virkninger. Greier virkelig arbeiderne å løse den økonomiske krisa ved slike tiltak? Arbeiderne på TMV letta lønnsbudsjettet med kanskje $\frac{1}{2}$ promille. Økonomisk betyr ~~tenn~~ denne aksjonen ingenting.

Innsatsen til arbeiderne på Lade Metall betyr kanskje en lettelse på lønnsbudsjettet på $\frac{1}{2}$ prosent. Heller ikke dette vil merkes i bedriftens kalkyler. Dersom arbeiderne virkelig vil hjelpe kriseramma bedrifter må nok gratisinnsatsen få helt andre dimensjoner. En lettelse på lønnsbudsjettet på 10% betyr at hver arbeider jobber 200 timer gratis- eller 4 timer pr. uke hele året! Da vil det kanskje monne?

Men, gjennom å senke si egen kjøpekraft er også arbeiderne med på å skjerpe overproduksjonskrisa på hjemmemarkedet. På det internasjonale markedet betyr det kanskje at de hjelper sin "egen" kapitalist til å utkonkurrere kapitalister fra andre land. Men-er dette veien den internasjonale arbeiderklassen skal gå?

c. Politiske virkninger

Men, de politiske virkningene er alvorligst. Aksjonene skaper ideer om arbeidernes ansvar under kapitalismen. Det skaper illusjoner om at lønnsnedslag vil berge industrien etc. Det svekker også arbeiderklassens årvåkenhet og kampinnstilling. -Disse aksjonene oppfatter jeg som "husmannsaksjoner"-et tilbakeskritt i faglig kamp.

Leif.

21. august - 82.

Så er 21. august over for denne gang, og det er på sin plass med en oppsummering av arbeidet vårt.

I starten, i begynnelsen av juni var vi 8 personer. Det som ble diskutert var parolegrunnlaget og hvilken markering av dagen vi skulle ha. Vidre fikk to personer ansvar for å utforme et opprop som ble sendt til fagforeninger/parti. For å få inn penger til støtte for arrangementet og Charta -77 bestemte vi at vi skulle få trykt opp kort og selge disse. Vi diskuterte vidre nødvendigheten av å markere 21. august som en demonstrasjonsdag mot all sovjetisk imperialisme, og derfor ha med Polen og Afghanistan i parolegrunnlaget. Om dette var det brei enighet.

Sommerferien ødla mye av kontinuiteten i arbeidet, og derfor ble det meste av arbeidet gjort de siste 14 dager før 21. august. Desverre falt også lederen og noen andre kamerater fra. I denne perioden ble det trykt kort, løpesedler og plakater som ble spredd på stand siste uka før 21. august. Samarbeidet med SNP om arrangementet av konserten fungerte bra, og vedtaket om å legge konserten til Tordenskjoldsparken/øvre del av Nordre mener jeg var riktig iogmed at vi ikke kunne skilte med noe "trekkplaster" på konserten i tilfelle dårlig vær og arrangementet lagt til samfunnet. Avisintervjuet i Arbeideravisa og Adresseavisa fungerte bra, synd er det at det ikke ble noe intervju i klassekampen. Det kan stilles spørsmåltegn til viktigheten av annonser i avisene når dette utgjør en stor del av budsjettet, spesielt når vi fikk dekt arrangementet gjennom avisintervju.

350 personer gikk i tog, det samme som i fjor. Dette viser at det blir gjort for lite i forhold til mobiliseringa og at vi må starte tidligere med dette - ikke uka før 21. august. Når det gjelder den økonomiske sida har vi kommet godt i havn, mye takket være at det var et fint kort, men ikke minst at det var mange som var ivrige til å selge. Det var lite økonomisk støtte som kom inn fra fagforeninger/parti.

Lolita

Alt i alt kan vi si oss ^{relativt godt} fornøyd med årets arrangement, men jeg mener det er viktig at vi allerede nå, etter endt oppsummering av årets arrangement, begynner å diskutere hvordan vi skal legge opp arbeidet foran neste års 21august. Et forslag er å avsette en evt. to personer nå som skal ha ansvaret for å dra igang arbeidet. Til neste år er det 15 år siden innvasjonen og jeg har ingen forhåpninger om at situasjonen er en annen da enn nå. Bestemmer vi oss for et lignende arrangement med demonstrasjonstog og konsert (evt. nytt samarbeid med SNP) må vi start forberedelsene tidligere for å ha et håp om å skilte med kjente musikere som trekker folk. Vidre mener jeg at det er av stor betydning å begynne den politiske mobiliseringa tidligere overfor fagforeninger/parti.

Til slutt: Når det gjelder overskudd av postkort er det en ide å selge disse til eks. Bergen, Tromsø, Oslo hvor de kan selges til neste år.

Helt til slutt: Er vi fornøyd med 350 i tog? Nei, vi har ikke lov til å si oss fornøyd når unntakstilstanden og undertrykkinga i Polen fortsetter, når Sovjet fremdeles okkuperer Afghanistan på tredje året og når Tsjekkoslovakia går inn i sitt femtende år som okkupert land. Jeg vil oppfordre alle sofa-radikalere til å vise solidaritet med alle undertrykte av Sovjetimperialismen ved neste års 21augustdemonstrasjon; vi viser den ikke med å gå på bærtur.

Kameratslig hilsen

Lolita

FK-redaksjonen oppfordrer!

Dette nr av FK åpner for mange friske innlegg og debatter. Vi nevner i fleng: Sosialismediskussionen, oppfølgning av sommerleirdiskusjonene, hvordan hjelpe til så KK blir ei bedre avis, riktige linjer i faglig kamp ..... osv.....

Vi oppfordrer kameratene til å hive seg rundt og gjøre FK til et skikkelig debattorgan for partiet i distriktet.

HVA ER DET VIKTIGSTE I SIKKERHETSARBEIDET VÅRT?

Vi må hele tida minne oss sjøl om at sikkerhetsarbeidet (s-arbeid) først og fremst er noe vi må drive med for å kunne gjennomføre våre langsiktige, strategiske oppgaver. Det er politisk vanskeligere for oss å forstå viktigheten av ting som ikke direkte har betydning for oss i dag, men kanskje først om mange år. Det finnes også eksempler på at s-arbeid har betydning idag for eltkamerater, f.eks. trussel mot offentlige, yrkesforbud o.s.v. Men mange av de sikkerhetsrutinene vi følger i dag, vil først få stor betydning i en illegal situasjon der partiet er forbudt. Altså må s-arbeidet idag først og fremst drives for å gjøre partiet i stand til å fungere under illøegale forhold, f.eks. krig.

Hva er det viktigste i s-arbeidet vårt i dag?

Jeg vil peke på tre områder som jeg mener skiller seg ut:

1. Vi må skjule oppbygginga av partiet, og jobbe for at infiltratører ikke slipper inn i partiet eller får ut opplysninger om organisasjonen.

2. Hemmelige medlemmer må skjules best mulig.

3. Interne papirer må sees på som hemmelige.

For å oppfylle punktene 1-3 over, må vi følge det nye s-direktiv på følgende måte:

1. Det må ikke være kontakt mellom avdelingene utenom de vanlige forbindelseslinjer.

2. S-arbeid blir spesielt viktig i avd. der det er hemmelige medlemmer. Dette gjeldre i forbindelse med møter, avdelingsarbeid, o.l. Det er viktig at andre hjelper disse i å greie å forbli hemmelige.

3. Alle interne dokumenter må oppbevares i tråd med direktivet.

Det er viktig at vi kritiserer hverandre for brudd på disse retningslinjene.

MOT IGESER SOM FINNES I PARTIET IDAG:

Skal personlig sikkerhet for mdlm. være viktigere enn å skjule oppbygginga av partiet? Et eks. som viser at noen mener at skjuling av personlig identitet må gå foran det å skjule forbindelseslinjene i partiet: Kamerater mener at det er greit at de diskuterer interne partispr. med kamerater fra andre avdelinger, men vil f.eks. ikke delta i boligsalg av KK p.g.a. egen sikkerhet. Hvis vi godtar at avdelinger kan ha kontakt på tvers av organisasjonen vil dette kunne føre til at en event. infiltratør kan få informasjon fra folk i mange avd. og neste opp hele organisasjonen. I tillegg åpner vi for at det oppstår egne fraksjoner i partiet. Det må slås fast at disse diskusjonene av intern karakter som foregår mellom kamerater fra ulike avdelinger er fraksjonisme og et uttrykk for et partistrukturert samarbeid. AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

Dette er en praksis som uthuler demokratiet i partiet også. Med det som er sagt vil jeg ikke tilbake til debatten om at all meningsutveksling er forbudt, f.eks. i en familie. Det er sjølsagt lov å diskutere ulike politiske spørsmål, men unngå nevning av navn på andre i avdelinga. Det er heller ikke nødvendig å snakke om hvem som har meldt seg/inn/ut av partiet. En må unngå å ta opp disk. om sitt eget medlemskap eller ikke med andre enn avdelinga i første omgang. Jeg kommer nå til neste sprm. som det finnes motsigelse på. Skal alle medlemmene få vite hvem som melder seg ut/inn i partiet? Noen svarer faktisk ja på dette. Disse gjør sjøl undersøkelser om venner og kjente ved f.eks. å stille sprm. som hvordan går det med den og den? Jeg mener at denne praksisen har utvikla seg p.g.a. diskusjoner om internesprm. med kamerater fra andre avdelinger. Det er nødvendig å vite for disse hvem de kan diskutere disse sakene med. Men kan vi da holde noe av partiet hemmelig? Nei, det vil da fort bli kjent hvem som er med men hemmelig. Det blir synda en del mot dette i dag ved at hemmelige folk omtales som spesiell REGELEN bør være at folk i partiet bør ikke vite mer enn folk utenfor partiet om hvem som er mdlm./ikke mdlm.

Med den linja vi har i dag og oppfølging av den, vil event. infiltratører få vite mye om ei avdeling, men lite om organisasjonen og mdlm. utafor. "vis hele medlemsmassen skal være kjent av alle, som vil bli følgen av det over er det katastrofalt ved infiltrasjon eller avhopping. Vi har ikke behov for å vite hvem som er med, når vi ikke skal diskutere interne saker med andre enn de som er i avdelinga.

Vi må skjule så mye som mulig av organisasjonen! Ingen medlemmer gjør i dag et dårligere arbeid p.g.a. s-arbeidet og at dette hindre dem. Men noen bruker sikkerheten som et argument for å slippe å utføre en oppgave, men gir blaffen i i det øyeblikk en kan få "fraksjonert" litt. Er avdelingene ubrukelig til disse diskusjonene, slik at en må ty til folk i andre avd. Nei, mener jeg,

Utfra eks. som er nevnt over, vil en se at det er alvorlige brudd på sikkerheten i partiet. Jeg vil derfor oppfordre avd. til å ta tak i disse sakene og se på egen praksis. Det er viktig at s-arbeidet ikke blir sett på som noe teknisk, men som et viktig politisk spørsmål for partiet i den situasjonen som vi har i dag.

Alle i avd. bør legge fram hvilken praksis de har på sprm. som "fraksjonering", skjuling av hemmelige mdlm. oppbevaring av interne papirero.s.v. Det er viktig at vi følger opp og kritiserer folk som spør etter mdlm./ikke, disk. interne saker på tvers av avd.o.s.v.

LARS.